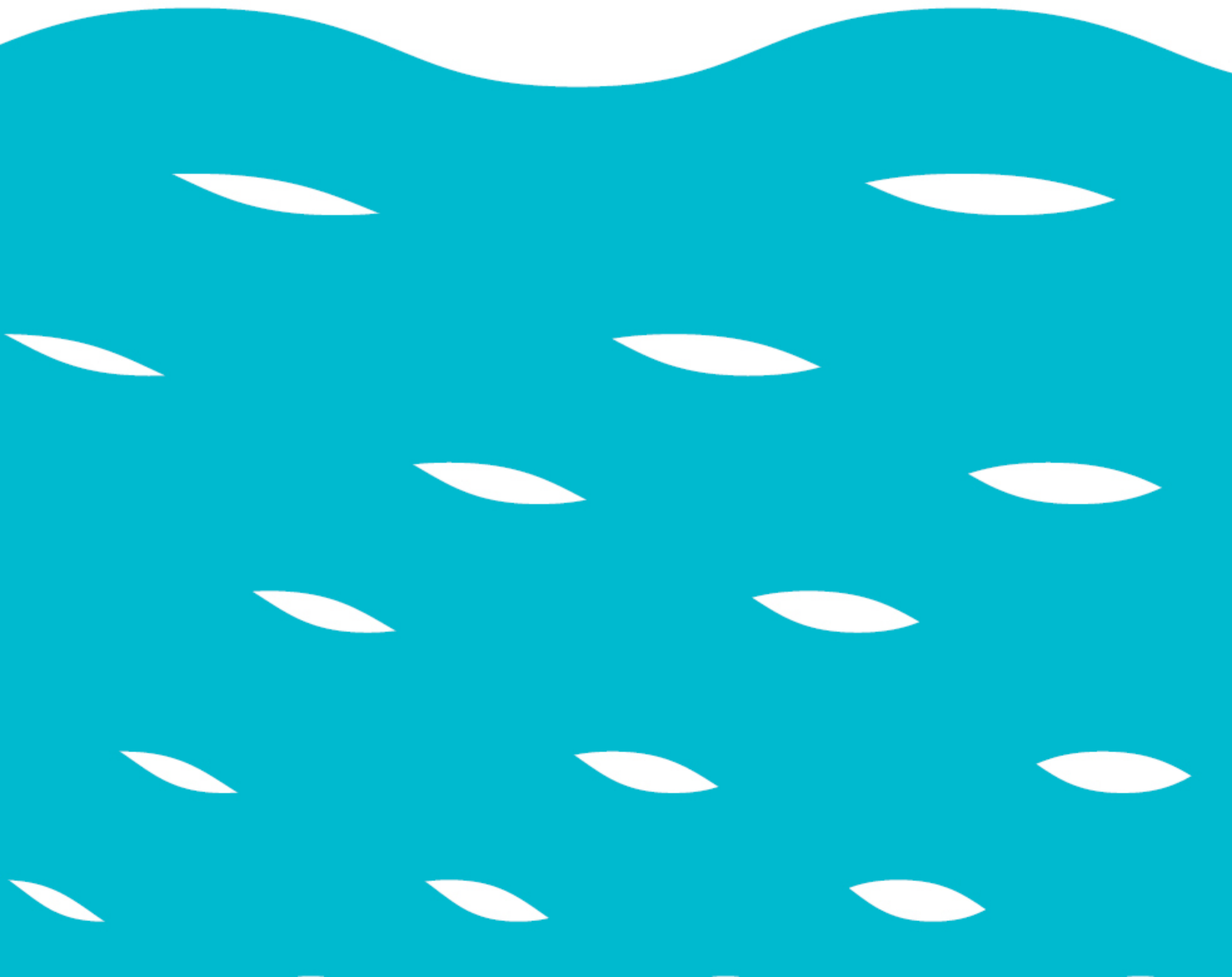

JUDIT AVAR

FÜRED FÉNYE
LIGHTS OF FÜRED

Avar Judit: Füred fénye

Kedves Kollégáim!

Örömmel értesítelek Benneteket, megjelent első verseskötetem, melyet Balatonfüreden írtam az MZMSZ kellemes, inspiráló környezetű üdülőjében. Két kitűnő angol anyanyelvű fordító és lektor remek munkája révén a kötet második felében angolul olvasható versciklusom.

Nekünk zenészeknek-tanároknak talán még fokozottabban szükségünk van a napi zajos-zenés forgatag után a csendes elvonulásra, a letisztult elmélkedésre... erre is biztat könyvem. Példámon keresztül igazolja hogy másokkal is, de magunkkal szintén törődnünk kell.

Remélhetőleg nemcsak a fürediekhez és az ott pihenőkhöz szólok, Nektek is élményt nyújtó tanulságokat ajándékozhatok igyekezetemmel.

Praznovszky Mihály nagyszerű irodalomtörténész barátom szavaival ajánlom könyvemem. Nála szebben és találóbban senkisésem fogalmazhatta volna meg, mit tartalmaz művem, mely az évszakok fényében láttatja és érzékelteti Füred természeti szépségein keresztül a benne-létezésem:

“Szerencsés ember Avar Judit, akinek megadatott, hogy zenészként, költőként és érzékeny emberként egyszerre lássa és élje át a Balaton fényeit. Márpedig a legszebb helyről, Füredről nézve végig a tó vizén, ahol nemcsak a nyarait, hanem az egész évet (kisebb-nagyobb szakaszokban) tölti. Nekünk, akik itt élünk, oly természetes dolog az, amit ő lát, hiszen a tó mindenapjaink része, létezésünk immáron ösztönösen befogadott élménye. Látjuk, mert ott van. Tudunk róla, mert élvezzük a víz fényeit, hangját, a pirkadást és alkonyi elborulást.

És akkor Avar Judit mindezt átteszi egy más fénytörésbe, más hangsávokba, amelyeket csak ő lát és ő érzékel. S mellé teszi lét-érzelmeinek gazdagságát, amelyben a szerelem és az elválás, a megérkezés és az eltávozás éppúgy a Balaton fényeinek játékaiban tükröződik vissza, mint az élet nagy kérdéseivel való, immár végleges szembenézés is.

E kedves rímjátékokban éppen az a nagyszerű, hogy az évszakok balatoni fény-játékossága miként szembesíti a költőt (s versei révén bennünket is) a nagy ellentmondással: a Tó és a Fény örökkévalóságával és a létezés bezártságával. De nyugodt marad, hiszen a mindenkori Füredre érkezése során átéli a legfontosabbat, a „... Víz láttán szabadabb/ a lélek.”

Pár kiragadott részlet a könyvecskéből:

TAVASZIAS

Olajzöld tarajokat sodró szélben
háborgó csipkés habokon
súlyos ólomfelhők úsznak az égen
közben riadt sirályokat üldöz
egy méregzsák hattyú
Fentről mézsárga csík csordul
mélységes békesség tódul

feloldva a hűvös fogadtatást

A szelid tó
Átjárja bensőm
Sietnem kell
Ki tudja meddig
Egyelőre itt vagyok

~

Kikötöm mellvédje mögül
Tihany alsó útját figyelem
Apró kocsibogarak futkorásznak rajta
A távoli heglánc hajlékony vonalát
lassacskán alkonypír övezi

Két csámpás kacsá hozzáam tipeg
Nincs mit adnom nekik
Beletörődően rágcsálni kezdik
a betonszélre tapadó mohát

Tágas térben
Felszívódom
Észrevétlen

~

Felettem
morózus esőzsákok
Micsoda látvány
Az opálos ár pasztelje
szinte kiemeli
a félszigetet

Rövid békülés után
féktelelné váló
szenvédélyes vihar
a síma víztükroket
fodrosra borzolja
másodpercek alatt

Törtető hullámok
csattogva csörtetnek
felülkerekedve szívem
szapora kalimpálásán
Heves lüktetésétől
megriadok

Miért e
szembesülés
Jó lenne meglelnem
amit születésemtől fogva
lázasan hajszolok
Ám máig
nem nyughatok

NYÁR-NYARAK

Végre megszólalt bennem
Az a balatoni nyár
Tán igaz sem volt
És nyár se volt talán

~

A víz mondta meg
hogy szeresselek
Csillogó tükrén táncoltál
úgy hívtál

A hegy sóhajtott
törékeny csúcsáról
Fénycsíkron siklottál felém
és utánad én

~

Vörös bazaltpadkán fekszem

bronzos vágyakozásomat
délutáni napfény balzsamozza

Meleg nedvek szellője körbefon

feltáratlan rejtélyét leginkább
időtlenségbe mumifikálnám

Vagy soha

~

Élő húsokként hömpölyögnek
a sétány útjain
Ócska dallamokat nyöszörög
dilettáns zenebarát
Gazdagon viruló dús illatú rózsák
homlok-könnnyítő piruláim
Csitító odaadással csillapítják
indíttatásaim miközben
drapp bolyhos hattyúcskák
tréfás szorosan anyjukat követik

Ő-SZÖK

Megvártatok hát
Aranyos juharlevelek
Hadd lássam szélfúttá
Nemes röptetek
Lelkem égjen
Füred fényében
Hétágra süssön a nap
Állj meg
Veled én is
Elszállni készülő
Páratlan pillanat

~

Csukott szemmel

Élvezem égető derűm
Amikor felpattan érdeklődő pillám
Az aranyhídon túl
Ködösen párálló hegyek lábánál
Végső kísértéseim leomlanak
Suhanó égi lajtorjám elé
Csillámos függőnyt húz a nevető nap
Nehogy kristályos mátsugárazzon felém
Reális jelent hint körém
A bizonytalankodón vacilláló
Hol-holnap

~

A sétányon egyre várlak
Arcod ifjú mását vélem felvillanni
fáradt levéllebbenésben
Kövér gesztenye mosolyok hevében
tükröződnek teljes álmaim
Tenger-harmóniám visszfényében
kókadó árvácskák érzékeny keblében
itt felejtett nyári dália bibékben
mindenütt Téged áhítlak
Tétova testem
makacsul jelzi közeledő
zord beburkolózásom
Nem tavasz jó

TE-LELŐ

~

Még mozog a víz
kis mólóm túloldalát
hápogók hada
szántja kedélyesen

Strandi nádak bugáin
meg- megcsillanó
briliáns cseppek
lebegve lengedeznek

Magányosan rikító
aprócska kutyatej
kandin kukucskál
a semmibe

Párosan lapátoló
bánatos kacsák
közömbösen túrják
a dermedő tófelszínt

Finom ebédjük lehet
Távolba kémelve
inkább szótlan
arrébb megyek

~

A hajóállomás oldalán
egymásra furakodó absztrakt
táblák fagyoskodnak némán
Tihany felé trappoló talpnyomok
díszítik tág perspektívák útját
Ameddig szemem követheti
könnyfátyolomon átütő
felülmúlhatatlan látkép tárul élém
Dőlt hó-amőbák nyújtóznak el lustán
bágyadt-zöld tavam vékony jegén
Köztük sejtelmesen kanyargó út
a túlpárt láthatatlanságába vész
Csábító ösvényén nem merek
elindulni épp feléd

~

Mókásan dülöngélő
bájos táncosok
szétesúszó talpakkal
jégre huppannak

Vajon a szilveszteri pezsgőt
ők itták helyettem
Kérdőn álldogálok
betelhetetlen

Odébb
jókora táblákon
kriksz-krakszok jelzik
a rianást

Napozásra csábít
e fényteli melegség
Minek jöjjön kikelet
Maradhat a tél is

~

A tegnap hófoltos
mára darás szürkeséggé tömörült
durva felületet perzselni merészelő verőfény
és momentán megtestesült szépséget nyújtó
ferdén heverésző bourbon-liliomok
ékszerként ékesítik különös kívánalmaimat
Babonázott kövületként
szomjúhozom
a megfogalmazhatatlant
Emlékezetem tavát gyarapító
többé vissza nem térő
Mesés valóságot

A sok kis egységből, alig bírtam kiválasztani párat... annyira szeretem őket.
Ha tetszenek e szemelvények, szívesen elküldöm az egész könyvet, nálam megrendelhető (Ár: 1.500 Ft + postaköltség vagy személyesen): avarjud@gmail.com email-címen.